وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ

ساڳِ فضل الله تعالیٰ جي هي ترجمو قرآن شريف جو ڄڙيل جناب دريا علوم ظاهري

۽ باطني ڏؤل عالمن زماني قاضي ميان عزيز الله صاحب متعلوي جي جو

قرآن مجيد

مترجم سنڌي ١٢٩٣

فقير حقير عبدالصمد ولد حاجي محمد مقيم مخدوم نور نگر پوٽي وڏيا مير پور ٻٽوري واري

جي جوٽ موجب شائقن دينداري جي منجهه چاپخاني مرغوب هر ديار بمبئي جي ڇاپيو

لَا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ

...d Umar Chand.
محمد عمر ...
لائبريري
Library

ولادت
1746ع
1160ھ
وفات
1240ھ
1824

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ

ساڻ فضل الله تعاليٰ جي هي ترجمو قرآن شريف جوڙتل جناب دريا علوم ظاهري

۽ باطني ذوالعالمين زماني قاضي ميان عزيز الله صاحب متعلوي جي جو

قرآن مجيد

مترجم سنڌي ١٢٩٣

فقير حقير عبد الصمد ولد حاجي محمد مقيم مخدوم نور نگر پوٺي ونيا ميرپور بٺوري واري

جي جوڙ موجب شائقن ديندارن جي منجهه ڇاپخاني مرغوب هر ديار بمبئي جي ڇاپيو

لَا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ

Muhammad Umar Chand Library
محمد عمر چنڊ لائبريري
ولادت
1746
1160

السَّمَاءُ كُشِطَتْ ○ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ○ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ○

۽ جڏهن آسمان کي کليو ويندو ۽ جڏهن دوزخ ڀڙڪايو ويندو ۽ جڏهن بهشت اوڏو ڪيو ويندو

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ○ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ○ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ○

ته ڄاڻندو هر ڪو نفس جيڪي حاضر ڪيائين پوءِ قسم آهي تارن جو جي ڏينهن جو لڪن ٿا هلندڙ لڪندڙ

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ○ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ○ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ○

۽ قسم آهي رات جو جڏهن اوندهه ڪري ۽ قسم آهي صبح جو جڏهن روشن ٿئي ته بيشڪ هي قرآن ڪلام آهي ملائڪ جبرئيل

ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ○ مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ○ وَمَا

جو خدا وٽ وڏي عزت وارو جنهن جو حڪم مڃيو وڃي ٿو ۽ امانتدار ۽ ناهي

صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ○ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ○ وَمَا هُوَ عَلَى

محمد رسول چريو ۽ تحقيق ڏٺو آهي جبرئيل کي ڪناري ظاهر تي ۽ ناهي

الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ○ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ○ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ○

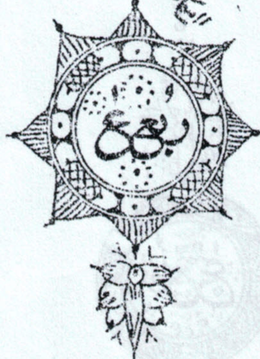
غيب تي بخيل ۽ ناهي قرآن ڳالهه شيطان مردود جي پوءِ ڪيڏانهن ٿا وڃو

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ○ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ○

ناهي قرآن مگر نصيحت جهانن لاءِ انهي واسطي جيڪو توهان مان چاهي ته هميشگي ڪري واٽ حق جي تي

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ○

۽ ڪين سگهندا آهيو وٺي هلي مگر جيڪي گهرندو خدا جو پالڻهار آهي عالمن جو

سُورَةُ الْإِنفِطَارِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ	وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً
سورت الانفطار نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس اوڻويهه آيتون ١٩ آهين

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ○ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ○ وَإِذَا الْبِحَارُ

جڏهن آسمان ڦاٽندو ۽ جڏهن تارا ڇڻندا ۽ جڏهن درياهه

فُجِّرَتْ ○ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ○ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ○

وهايا ويندا ۽ جڏهن قبرون اٿاريون وينديون ته ڄاڻندو هر ڪو نفس جيڪي اڳ ڪيائين ۽ جيڪي پٺ ڇڏيائين

يٰاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ۝ الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ

اي ڪافر ڪهڙي سبب مغرور ڪيو ڪيئي ساڻ پنهنجي ۵ جنهن خلقيو توکي ۽ تو کي ٺيڪ ڪيائين هموار ۽

فَعَدَلَكَ ۝ فِيْٓ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ

پوءِ تمام صورت جو ڪيائين توکي منجهه ڪهڙي به ڪهڙي صورت گهرئائين جوڙيائين توکي ڪهڙي مغرور ٿيا آهيو بلڪ ڪوڙو ٿا سمجهو

بِالدِّيْنِ ۝ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ۝ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ۝ يَعْلَمُوْنَ

قيامت کي ۽ تحقيق مٿي اوهان ملڪ آهن نگهبان ه سڳورا لکندڙ ڄاڻن ٿا سڀ

مَا تَفْعَلُوْنَ ۝ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۝

جيڪي ٿا ڪريو تحقيق نيڪوڪار منجهه نعمتن هوندا ۽ بدڪار منجهه دوزخ

يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ

دسندا ڏينهن قيام جي ۽ نڪي اهي منجهان دوزخ نڪري سگهندا ۽ ڪهڙي خبر آهي توکي

مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ

ته ڪهڙي آهي هيبت ڏينهن قيام جي پوءِ ڪهڙي خبر آهي توکي ته ڪهڙي آهي هيبت ڏينهن قيامت جي ان ڏينهن ۾ ...

نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ؕ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۝

سگهندو ڪو ڪنهن جي ڪو ڪم ڪرڻ ۽ سڀ حڪم ان ڏينهن منجهه مگر خدا جو

وهي ست و ثلثون اية	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سورة التطفيف مكية
منجهس ڇٽيهه آيتون ۳۶ آهن	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ رحم ڪندڙ جي	سورة التطفيف نازل ٿي مڪي ۾

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ۝

هلاڪي آهي گهٽ توريندڙن لاءِ جي جڏهن ماپي وٺن ماڻهن کان ته پورو وٺن

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۝ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ۝

۽ جڏهن ماپي ڏين ماڻهن کي يا توري ڏين انهن کي ته گهٽ ڏين ڪين نٿا يقين ڪن اهي ته ٻيهر اٿاريا ويندا

لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ يَوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ

منجهه دفتر ڪافرن ۽ شيطانن جي ۽ ڪهڙي خبر آهي توکي ته ڪهڙي جاءِ آهي سجين دفتر آهي لکيل آهين انهن عمل

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَمَا يُكَذِّبُ

هلاڪت آهي ان ڏينهن ڪافرن لاءِ جيڪي ڪوڙ ڀانئين ٿا ڏينهن قيامت جي کي ۽ نٿو ڪوڙو سمجهي ڏينهن قيامت کي

بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

سڀڪو حد لنگهندڙ بدڪار ڪافر جڏهن پڙهجن انهن اڳيان آيتون اسان جون چوي ٿو ته اڳين ماڻهن جون آکاڻيون آهن

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ

حق آهي بلڪ ڪٽ چڙهي ويو آهي مٿي دلين انهن جي تن عملن جي ڪرڻ ڪري حق آهي تحقيق ڪافر ڪنا پنهنجي رب کان

يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي

ان ڏينهن ۾ جهلڻ ۾ هوندا پوءِ تحقيق اُهي پهچندا دوزخ ۾ پوءِ چيو ويندو انهن کي ته هي دوزخ آهي

كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ

جو توهين ڪوڙو ڀانئيندا هئا حق آهي ته عمل نيڪوڪارن جا لکيل آهن منجهه دفتر ۽ ڪهڙي خبر آهي توکي ته

مَا عِلِّيُّونَ ۝ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي

ڪهڙي جاءِ آهي عليين هڪ ڪتاب لکيل آهي جنهن تي حاضر رهندا مقرب خدا جا تحقيق نيڪوڪار هوندا منجهه

نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

نعمتن مٿي تختن جي ڏسندا ديدار الله جي سڃاڻندين تون منجهه منهن انهن جي تازگي نعمتن جي

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ۝ خِتَامُهُ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

پيارڻ ۾ ايندا منجهان شراب محبت جي جو خالص هوندو مهر ڪيل جنهن جي ڪستوري جي ۽ انهن مٿي رغبت ڪن

الْمُتَنَافِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

پيئندڙ ۽ گڏيو هوندو انهن ۾ شراب قرب خدا جي جو چشمو آهي پيئندا آهي منجهان ويجها مقرب خدا جا

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ

تحقيق جن ڪفر ڪيو هو ڪافر مومنن تي دنيا ۾ کلندا هئا ۽ جڏهن لنگهندا هئا

يتغامزون ○ واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين ○ واذا

تہ پیچون ڏيندا هوا پاڻ ۾ ۽ جڏهن موٽندا هئا مومنن وٽان طرف گهرن پنهنجي تہ موٽندا هئا خوش ٿيندي ۽ جڏهن ڏٺائون

راوهم قالوا ان هؤلاء لضالون ○ وما ارسلوا عليهم حفظين ○

مومنن کي چيائون تہ بي شڪ هي مومن گمراه آهين ۽ نہ موڪليا ويا آهن ڪافر مٿي مومنن نگهبان ڪري

فاليوم الذين امنوا من الكفار يضحكون ○ على الارآئك

پوءِ اڄ جنهن ڏينهن قيامت جي مومن مٿي ڪافرن جي کلندا ۽ جڙيل مٿي تختن جي ويٺا ڏسندا

ينظرون ○ هل ثوب الكفار ما كانوا يفعلون ○

حال ڪافرن جو سو چوندا ڇا نہ پورو بدلو ڏنو ويو ڪافرن کي جزا عملن جي جيڪي ڪندا هئا دنيا ۾

وهي خمس وعشرون اية	بسم الله الرحمن الرحيم	سورة الانشقاق مكية
۽ هن ۾ پنجويهہ آيتون آهن	سان نالي خدا بخشيندڙ رحم ڪندڙ جي	سورة الانشقاق نازل ٿي مڪي ۾

اذا السماء انشقت ○ واذنت لربها وحقت ○ واذا الارض مدت

جڏهن آسمان ڦاٽندو ۽ ٻڌندو حڪم رب پنهنجي جو ۽ حق اهو ئي آهي تہ ٻڌي حڪم خدا جو ۽ جڏهن زمين کي ڇڪي وڌيڪ ڪبو

والقت ما فيها وتخلت ○ واذنت لربها وحقت ○ يايها الانسان

۽ اڇلائيندي سڀ جيڪي منجهس هو ۽ خالي ٿيندي ۽ ٻڌندي حڪم رب پنهنجي جو ۽ حق اهو ئي آهي تہ ٻڌي اي ماڻهو

انك كادح الى ربك كدحا فملقيه ○ فاما من اوتي كتبه بيمينه ○

تون سعيو ڪري عملن سو چارن جي جيسين لڳي رب ڏي پوءِ ڏٺائين اڳيان پوءِ جنهن کي ڏنو ڪتاب ساڄي هٿ ۾

فسوف يحاسب حسابا يسيرا ○ وينقلب الى اهله مسرورا ○

پوءِ حساب ڪبو انجي حساب سهڪو ۽ موٽندو بهشت ڏانهن سرهو ٿيندو

واما من اوتي كتبه وراء ظهره ○ فسوف يدعوا ثبورا ○ ويصلى

۽ جنهن کي ڏنو ڪتاب عملن جو پٺيان پٺ انجي تہ سڏ ڪندو هلاڪي کي ۽ پوندو

سعيرا ○ انه كان في اهله مسرورا ○ انه ظن ان لن يحور ○

ان ته وانه تہ نہ موٽندو سا انگيا ڏانهن

بَلٰۤى ۚۛ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ؕ ○ فَلَاۤ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۙ ○ وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۙ

ها! ان کي تحقيق خدا هو عمل اُن جا ڏسندڙ ۔ پوءِ قسم ٿو کريان سنجهيءَ جو ۔ ۽ رات جو جيڪا اونداهي ڪري ۔

وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ۙ ○ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ؕ ○ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۙ ○

۽ چنڊ جو جڏهن روشن ٿئي ۔ ته چڙهندا منجهه عمر دنيا جي هڪ ٻئي پٺيان طبقن ۔ پوءِ ڪهڙو ٿو ٿئي انهن کي ته ايمان نه ٿا آڻين ۔

وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُوْنَ ؕ ○ ۩ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

۽ جڏهن پڙهجي اُن وٽ قرآن ۔ ڪونه ٿا نيازڪن ۔ بلڪ ۔ ڪافر

يُكَذِّبُوْنَ ۙ ○ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ۙ ○ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ ○

ته ڪوڙو ڀائين قرآن کي ۔ ۽ الله تو ڄاڻي جيڪي ڪافر ڪنا ڪم بچن ۔ پوءِ خبر ڏي اُنکي ۔ عذاب ڏکوئيندڙ جي ۔

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ○ ع

مگر ۔ مؤمن ۔ مؤچارن ڪم ڪندڙن لاءِ ۔ ثواب آهي ۔ بي حساب

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○	اِثْنَتَانِ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً
سورة البروج نازل ٿي مڪي ۾	سارن تعاليٰ خدا بخشيندڙ رحم ڪندڙ جي	منجهس ڪا وڌيڪ آيتون ۲۲ آهين

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ۙ ○ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ۙ ○ وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ؕ ○

قسم آهي آسمان جو صاحب برجن بارهن جو ۔ ۽ ڏينهن وعدي ڪيل قيامت جو ۔ ۽ ڏينهن جمعي ۽ ڏينهن عرفات جو ۔

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ۙ ○ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ۙ ○ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ۙ ○

ڇال ڪُسڻ ڪافر جي صاحب کاهن ۔ جيڪي جا جو صاحب ٻرڻ جو ۔ جڏهن اُهي مٿي جيري ويهندڙ هوا ۔

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ؕ ○ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّاۤ اَنْ

۽ اُهي مٿي عذاب جو ڪيائون تي مٿي مسلمانن ڏسندڙ هوا ف ۽ نه بغض رکيو ڪافرن اُن مؤمنن سين مگر

يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۙ ○ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

سببن جيئي ايمان اندا اُنهن سارن خدا غالب ۽ ساراهيل ۔ جنهن جي آهي بادشاهي آسمانن ۽ زمين مٿين

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ شَهِيْدٌ ؕ ○ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ

۽ خدا مٿي هر شيءِ تي واقف آهي ۔ جن ڪافرن عذاب ڪيا مؤمنن ۔ ۽ مؤمنياڻين کي

ف يعني ... [illegible]

ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

پوءِ نه توبه ڪيائون تن لاءِ دوزخ جو عذاب آهي ۽ انهن لاءِ ساڙڻ جو عذاب آهي تحقيق جن

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ

ايمان آندو ۽ عمل ڪياءُون صالح انهن لاءِ بهشت آهن جاري ٿيندا ٿيون هيٺان جن جي نهرون اِهو وڏي

الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ۝

وڏي تحقيق ڪاوڙ خدا جي ڪافرن تي ڏاڍي آهي تحقيق خدا پيدا ڪري ٿو ۽ فنا ڪري ٿو

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ

۽ اهو مهربان ۽ دوستي رکڻ وارو آهي صاحب عرش سڳوري جو ڪندڙ آهي سو جيڪي گهري ڇا

أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝

آئي تو وٽ خبر لشڪر فرعون ۽ ثمود جي بلڪ ڪافر هميشه منڪر ٿو سهن آهن

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

۽ عذاب خدا جو پٺيان انهن جي گهيرو ڪندڙ آهي بلڪ هي قرآن سڳورو آهي لکيل منجهه لوح محفوظ

وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ	سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ
منجهس سترهن آيتون آهن	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	سورة الطارق نازل ٿي مڪي ۾

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝

قسم آهي آسمان جو ۽ رات جو ايندڙ جو ڪهڙي خبر تو کي ته ڪهڙي آهي مراد تارو منجها او ڪارو آهي روشني ڏيندڙ

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

ته سڀڪنهن ماڻهوءَ تي البت ملڪ آهي نگهبان پوءِ ضرورت ڏسي انسان طرف اصل پنهنجي ته ڪهڙي شيءِ مان خلق

خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ

خلقيو خدا آهي منجهان ٽپي پاڻيءَ جي ٽپي نڪري ٿو ڪنا انگري نر سچي طرف گهيرجي جو پٺي ۽ ڇاتي منجهان سچيءَ عورت جي

عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ

وَّلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝

۽ نڪو ڪو مددگار ٿيندو. قسم آهي آسمان جو جو صاحب مينهن جو. ۽ قسم آهي زمين جو جا صاحب ڦاٽڻ جي وقت

اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ۝

تحقيق قرآن ڳالهه آهي فيصلو ڪندڙ. ۽ ناهي قرآن چرچو. تحقيق ڪافر مڪر ۾ مشغول ٿا ڪن منهنجي عداوت

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝

۽ مان تدبير ٿو ڪيان سندن مڪرن ٽارڻ جي. پوءِ ڇڏ ڪافرن کي ۽ مهلت ڏي انهن کي ڪا ٿوري

وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ
منجهس اوڻيهه آيتون آهن ١٩	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	سورة الاعلیٰ نازل ٿي مڪي ۾

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ۝ الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى ۝ وَالَّذِيْ قَدَّرَ

پاڪائي ڪر نالي رب جي جو آهي زور مٿاهون. جنهن خلق ڪيو پوءِ برابر ڪيائين انگ. ۽ جنهن تقدير ڪئي خير ۽ شر جي

فَهَدٰى ۝ وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى ۝ سَنُقْرِئُكَ

پوءِ هدايت ڪيائين. ۽ جنهن اپايو گاهه. پوءِ ڪيائين انهيءَ کي سڪل ۽ ڪارو. سگهو پاڙهينداسون توکي

فَلَا تَنْسٰٓى ۝ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝ وَنُيَسِّرُكَ

پوءِ نه وساريندين مگر جيڪي الله گهرندو تحقيق خدا ڄاڻي ٿو پڌري کي ۽ ڳجهي کي. ۽ ڦيرينداسون توکي

لِلْيُسْرٰى ۝ فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۝ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۝

شريعت سهنجي. پوءِ ڪر نصيحت جيڪي نفعو ڪري نصيحت سهنجي. سگهو قبول ڪندو سو شخص جو ڊڄندو

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۝ الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوْتُ

۽ دور ٿيندو نصيحت کان بدبخت ابوجهل جو رسندو جيڪو وڏي باهه ۾ پوءِ نه مرندو ۽ جيئرو

فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۝ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ۝

رهندو نه جيئندو. تحقيق ڇٽو سو جنهن پاڪ ڪيو نفس کي. ۽ ياد ڪيائين اسم پاڪ خدا جو پوءِ نماز پڙهيائين

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۝ اِنَّ

بلڪ ٿا اختيار ڪريو دنيا کي گهڻي ڪري. ۽ آخرت ڀلي آهي ۽ سدا باقي آهي پوءِ ياد ڪريو انهي کي. تحقيق

هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝

بي آهي منجهه سڀني ڪتابن پهرين، منجهه ڪتابن ابراهيم ۽ موسىٰ جي

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ آيَةً
سورة الغاشية نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس ستاويهه آيتون آهن ٢٧

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝

ڪا آئي توکي خبر قيامت جي جا ڍڪيندڙ خلق کي سان هيبت، منهن ڪافرن جا انهي ڏينهن خوار ٿيندا

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝

بار کڻندڙ ڏک ڪمائيندڙ زنجيرن جا، رسندا دوزخ تتل کي، پيئندا منجهان چشمي تهڪندڙ

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

نه هوندو انهن کي قوت مگر منجهان ضريع ٥ نه ٿلهو ڪندي ۽ نه ڪم ايندي بک

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا

منهن مؤمنن جا انهي ڏينهن تازا ٿيندا سبب ملڻ ثواب عملن جي راضي ٿيندا جنت مٿاهين ۾ هوندا نه

تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝

ٻڌندا اتي ڪو بيفائدو ڪلام، انهي ۾ چشما جاري هوندا، انهي ۾ تخت مٿاهين جا مٿان هوندا انهي جا ماڻهو

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝

۽ گرهوندا رکيل مٿي ڪنڌين حوضن جي، ۽ وهاڻا صفن ڪيل، ۽ غاليچا وڇايل ٥

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

ڇا نٿا ڏسن اٺن کي، ته ڪيئن خلقيا ٿيا، ۽ طرف آسمان جي ته ڪيئن مٿانهون ڪيو ويو

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ

۽ طرف جبلن جي ته ڪيئن مضبوط ڪيل آهن، ۽ طرف زمين جي ته ڪيئن پکيڙي وئي، پوءِ نصيحت ڪر

إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ

وَكَفَرَ ۝ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ۝ اِنَّ اِلَيْنَآ

۽ منڪر ٿيو ته ان کي عذاب ڪندو الله وڏو آخرت ۾ ۽ ننڍو دنيا ۾ تحقيق اسان ڏانهن آهي

اِيَابَهُمْ ۝ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

موٽڻ انهن جو پوءِ اسان تي آهي حساب وٺڻ انهن جو

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ ۝ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ وَهِيَ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورة الفجر نازل ٿي مڪي ۾ | سائين نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي | منجهس ٽيهه آيتون آهن ٣٠

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ۝

قسم آهي صبح جو ۽ ڏهن راتين ذوالحج جي جو ۽ ٻڌي ۽ اڪيلي جو ۽ رات جو جڏهن هلي

هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ۝ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝

تحقيق انهن سڀني ۾ قسم آهي واسطي داناءَ جي ڇا نه ڏٺو تو ته ڪيئن ڪيو خدا عذاب عادين کي

اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝ وَثَمُوْدَ

جيڪي اولاد ارم جو هئي ته خلقيو نه هو ڪو انهن جهڙو منجهه شهرن ۽ ثمود قبيلي کي

الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ۝ الَّذِيْنَ

جن کوٽيو ڇپون ۽ جوڙيائون انهن گهر ۽ فرعون کي جو صاحب ڪيرن لوهه جي جو لوڪ ڪيندو هو

طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝ فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا الْفَسَادَ ۝ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ

سرڪشي ڪئي ملڪن ۾ پوءِ گهڻو ڪيائون انهن ۾ فساد پوءِ نازل ڪيائين انهن تي خدا

سَوْطَ عَذَابٍ ۝ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝ فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا

چابڪ عذاب جا تحقيق خدا تنهنجو نگهبان آهي عملن جو پر اولاد آدم جي جڏهن

ابْتَلٰهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ ۙ فَيَقُوْلُ رَبِّيْ اَكْرَمَنِ ۝ وَاَمَّآ

پرکي خدا ته تعظيم ڪري انکي ۽ مال ڏي انکي پوءِ چوي ته خدا تعظيم ڏني مونکي ۽ پر

اِذَا مَا ابْتَلٰهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ ۙ فَيَقُوْلُ رَبِّيْ اَهَانَنِ ۝

جڏهن پرکي خدا انکي ۽ تنگ ڪري انتي رزق انجو پوءِ چوي ٿو خدا خوار ڪيو مونکي

كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۝ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝

۵ بلڪ نه تا عزت ڏيو يتيمن کي ۽ نه تا سعيو ڪريو مٿي کاڌ فقيرن جي ٻئي کي

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۝ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝ كَلَّا

۽ کائو ٿا مال ميراث جو ظلم ڪري ۽ محبت ٿا ڪريو مال دنيا جي گهڻي هيئنن ٿيندو حال اوهان جو

إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝

جڏهن ڪٽي ڪٽي ڀڃبي زمين ذرا ذرا ڪري ۽ ايندو ڏينهن فيصلي جو مٿين خدا ۽ ملڪ صفون گهيرون ڪندا ۵

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ

۽ آندو ويندو ان ڏينهن دوزخ کي ۵ ان ڏينهن ياد ڪندو انسان عمل پنهنجا پر نه نفع ڪندي ان کي اهو

الذِّكْرَىٰ ۝ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ

ياد ڪرڻ چوندو ڪاش مون اڳ موڪليا هجن عمل موچارا واسطي حياتي آخرت جي پوءِ ان ڏينهن عذاب ڪندو

عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ

ڪا به مثل عذاب خدا جي ڪو به ڪير ۽ نه ٻڌندو مثل ٻڌڻ خدا جي ڪو به ڪير اي نفس ۵

الْمُطْمَئِنَّةُ ۝ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝ فَادْخُلِي

محبوب نبي الله جو تون موٽ خدا ڏانهن راضي آهي الله توکان ۽ راضي ڪندو توکي ۵ داخل ٿي تون

فِي عِبَادِي ۝ وَادْخُلِي جَنَّتِي ۝

منهنجي صف ملڪن ۽ نبين ۽ عابدن جي ۽ داخل ٿي تون منهنجي جنت وصال منهنجي

وهي عشرون آية	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	سورة البلد مكية
منجهس ويه آيتون آهن	سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	سورة البلد نازل ٿي مڪي ۾

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ وَمَا

قسم کڻان ٿو هن شهر مڪي جو ۽ تون رهين ٿو هن شهر ۾ ۵ ۽ قسم پيءُ جو

وَلَدَ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ

عَلَيْهِ اَحَدٌ ۞ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۞ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ

مونتي ڪو هلي نه سگهندو ۵ چوي ٿو ته خرچ ڪيم ڍير مال ۶ ڇا ٿو گمان ڪري ته نه ڏٺو آهي مون کي ڪنهن

اَحَدٌ ۞ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۞ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۞ وَهَدَيْنٰهُ

هيڪڙي ۷ ڇا نه ڏنيون اسان انهيءَ کي اکيون ۸ ۽ زبان ۽ ٻه چپ ۹ ۽ ڏيکاريون اسان انکي

النَّجْدَيْنِ ۞ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۞ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ۞ فَكُّ

ٻه واٽون ۱۰ پوءِ ڪونه ٿو چڙهي مٿي جاڙهي ڏکئي گهاٽي تي ۱۱ ۽ ڪهڙي خبر اٿئي ته ڪهڙي آهي اها گهاٽي ۱۲ ڇڏائڻ

رَقَبَةٍ ۞ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۞ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۞ اَوْ

ٻانهي جو ۱۳ يا کارائڻ بک جي ڏينهن ۾ ۱۴ يتيمن کي جي صاحب قرابت جا ۱۵ يا

مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۞ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

ڪنگالن کي جي صاحب ڌوڙ جا ۱۶ پوءِ ٿئي ٿو انهن مان جن ايمان آندو ۽ وصيت ڪئي هڪٻئي کي صبر جي

وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۞ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۞ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

۽ وصيت ڪئي هڪٻئي کي رحم ڪرڻ جي ۱۷ اهي هوندا ساڄي هٿ وارا ۱۸ ۽ جن ڪفر ڪيو

بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۞ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۞

اسان جي آيتن سان اهي آهن صاحب کاٻي هٿ جا ۱۹ انهن تي هوندي چوڌاري بند ڪيل باهه ۲۰

سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً
سورة الشمس نازل ٿي مڪي ۾	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس پندرهن آيتون آهن

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۞ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۞ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا ۞

قسم آهي سج جو ۽ روشني انهيءَ جي ۱ ۽ چنڊ جو جڏهن اچي ٿو ۲ ۽ ڏينهن جو جڏهن روشن ڪري سج کي ۳

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَا ۞ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ۞ وَالْاَرْضِ وَمَا

۽ رات جو جڏهن ڍڪي سج کي ۴ ۽ آسمان جو ۽ ان الله جو جنهن جوڙيو انکي ۵ ۽ زمين جو ۽ ان الله جو جنهن

طَحٰىهَا ۞ وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰىهَا ۞ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ۞

وڇايو انکي ۶ ۽ نفس جو ۽ ان الله جو جنهن جوڙيو انکي ۷ پوءِ سمجهايائين انکي بڇڙا ڪم ۽ چڱا انجا

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ

تحقیق ڇٽو جنھن اُن کي پاڪ ڪيو ۽ نفس کي جنھن گنھگار ڪيو اُن کي ٽوٽو آيو ۽ خوار ٿيو ثمود

بِطَغْوٰىهَا ۝ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ

سبب سرڪشي جي جڏھن ھليو ڪنداڙ بد بخت پوءِ چيو انھن کي صالح رسول خدا جي تر ڇڏيو

نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ۝ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۝ فَدَمْدَمَ

ڏاچي الله جي ۽ ان کي پاڻي پيارڻ پوءِ ڪوڙو ڄاتائون صالح کي پوءِ ڪونچون ڪپيائون اُن جون پوءِ ھلاڪ ڪيائين

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ۝

عذاب انھن تي خدا سبب گناھ ڪنھن انھن جي پوءِ برابر ڪيائين ۽ نه ڊڄي خدا ڪنھن عاقبت اُن جي

احدٰی وعشرون آیۃ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
۽ ھن ۾ ايڪيھه آيتون آھن	سان نالي خدا بخشيندڙ مھربان جي	سورة الليل مڪي آھي

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝

قسم آھي رات جو جڏھن ڍڪي ٿي ھر شي کي ۽ ڏينھن جو جڏھن روشن ٿئي ۽ خلقيندڙ نر ۽ ماديءَ جو

اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝

تحقيق عمل اوھان جا مختلف آھن پوءِ جنھن ڏنو مال ۽ تقوى ڪيائين ۽ سچ ڄاتائين ساڻ ڪلمي نيڪ جي

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۝ وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۝

پوءِ سگھو توفيق ڏينداسون سر سو جاءِ جي پر سو ابو جھل جنھن نه ڏنو مال ۽ ھٿ ڪيائين ۽ ڪوڙو ڄاتائين ڪلمي نيڪ کي

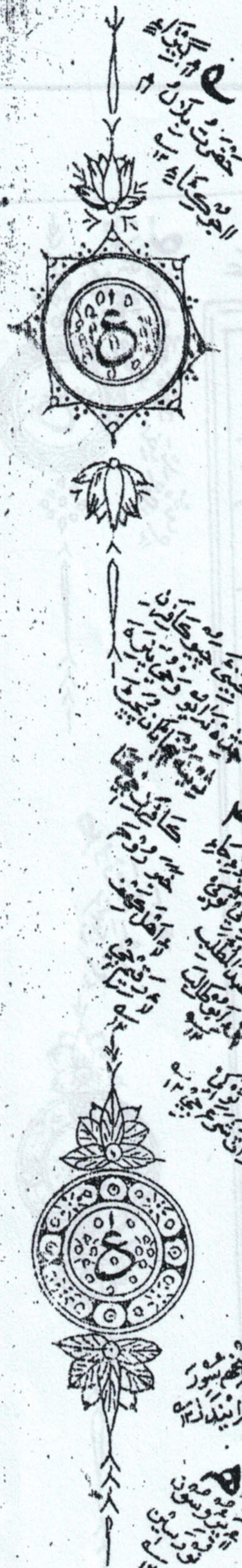
فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ۝ وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ۝ اِنَّ عَلَيْنَا

پوءِ توفيق ڏينداسون سختي جي عمل جي ۽ نه نفعو ڪندس مال سندس جڏھن ڪرندو دوزخ ۾ تحقيق اسان تي آھي

لَلْهُدٰى ۝ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ۝ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۝ لَا

واٽ ڏيکارڻ ۽ تحقيق اسان جي آھي آخرت ۽ دنيا پوءِ ڊيڄاريان اوھان کي باھ کان جا ڀڙڪي ٿي نه

يَصْلٰىهَاۤ اِلَّا الْاَشْقَى ۝ الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۝

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ

جنهن ڏنو سڀ مال پاڪ ٿيڻ لاءِ نفس جي ١٨ ۽ نه هو ڪنهن به جو صديق تي ڪو احسان جنهن جو بدلو ڏجي

تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

ڪيائين مگر آجو ڪيائين واسطي طلب رضا جي خدا مٿاهين جي ۽ سگهو راضي ٿيندو خدا صديق تي يا اهو

سُورَةُ الضُّحَى مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ	وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً
سورة الضحىٰ نازل ٿي مڪي ۾	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس يارهن آيتون آهن

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝

قسم آهي وقت پهرن ڏينهن جي ۽ رات جو جڏهن اونداهي ڪري مٿي هر شيءِ تنهن جڏهن ڇڏيو الله توکي ۽ نه بغض ڪيائين توکي

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

۽ درجا بلند ۽ انهيءَ بهشتن ۾ لاءِ تولاءِ ڪمال دنيا جي ۽ سگهو ڏيندو توکي رب تنهنجو مرتبو شفاعت جو

فَتَرْضَى ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝

پوءِ راضي ٿيندين ڪين ڏٺائين توکي يتيم پوءِ جاءِ ڏنائين ٥ ۽ ڏٺائين توکي اڻ واقف شرعَ جي پوءِ هدايت ڪيائين

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا

۽ ڏٺائين توکي مسڪين پوءِ بي پرواهه ڪيائين توکي ٥ پوءِ يتيمن تي ظلم ڪر ۽ پر

السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سائلن کي مرڻ جي ٽوڪ اچڻ کان گهوڙي ۽ پر نعمتن خدا جي جو ظاهر ڪر شڪرانو پوءِ ڪيائين نعمتون

سُورَةُ الْانْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ	وَهِيَ ثَمَانُ آيَاتٍ
سورة الم نشرح نازل ٿي مڪي ۾	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس آٺ آيتون آهن

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي

ڇا نه کوليوسون تولاءِ سينو تنهنجو ۽ لاٿاسون ڪنا توکان بار اندر ۽ نبوت جا جن

أَنقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ

گرو ڪيو پٺ تنهنجي کي ۽ مٿاهون ڪيوسون نالو تنهنجو پوءِ تحقيق ساڻ اهنجن ڏکن جي سهنجائي تحقيق

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

تان اُھا ڄاڻين ۵ پوءِ جڏهن فارغ ٿئين ته محنت ڪر ۽ پنهنجي پالڻهار ڏانهن رغبت ڪر

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	وَهِيَ ثَمَانُ آيَاتٍ
سورة التين نازل ٿي مڪي ۾	سائين نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس اٺ آيتون آهن ۸

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝

قسم آهي انجير جو ۽ زيتون جو ۽ جبل طور سينا جو ۽ هن شهر مڪي جو جو آهي امن وارو

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ

تحقيق خلقيو آهي اسان انسان کي ۵ منجهه موچاري صورت پوءِ موٽايوسون ان کي سڀني کان هيٺين

سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

جو آهي خوار خوارن کان مگر جن ايمان آندو ۽ عمل ڪيا موچارا تن لاءِ آهي ثواب بي حساب

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝

اي ڪافر پوءِ ڪهڙي شيءِ ٿو سچو ڀانئين انهن دليلن کان پوءِ قيامت کي ڇا ناهي خدا زور قادر سڀني حاڪمن کان پوءِ قادر آهي

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً
سورة العلق نازل ٿي مڪي ۾	سائين نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس اوڻويهه آيتون ۱۹ آهن

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ

پڙهه اي نبي اسم الله جي کي جنهن پيدا ڪيا سڀ مخلوق خلقيائين ماڻهوءَ کي منجهان رت ڄمل پڙهه

وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝

قسم رب تنهنجي جو سڀ کان وڌيڪ ڪرم وارو جنهن سيکاريو لکڻ قلم سان سيکاريائين ماڻهوءَ کي سو علم جو نه ڄاڻندو هو

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ ۝ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ ۝ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ

تحقيق ابو جهل سرڪش ٿيو آهي جڏهن ڏٺائين پاڻ کي مالدار ٿيو فقير تحقيق خدا ڏانهن آهي

الرُّجْعَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ أَرَأَيْتَ

إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰٓ ۝ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝ أَرَءَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ۝

ته آهي نبي مٿي واٽ هدايت جي ۽ امر ٿو ڪري خوف خدا جي جو ڏسين ٿو ٿو ته ڪفر ڪيو ابو جهل ۽ ڦريو

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝

ڪِ نٿو ڄاڻي ته خدا ٿو ڏسي ڇڪڙا اين ۽ سرڪش ٿو مهجيو خبردار جي نه جهل هڪندو ڪنا منع ڪرڻ نماز جي ته ڏينيندا سون

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ

پيشاني ڪفر ڪندڙ جي پوءِ مرتب ڪري پنهنجي لشڪر کي ته ٿو ته نماز سڳو ڙي سگهو ڪوٺينداسون

الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ۝

آسين ملائڪن دوزخ جا خبردار ڇڪيو ڪر انجو پڙ نماز ۽ سجدو ڪرني ۽ اوڏو ٿي خدا کي

وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ ٩٧
منجهس پنج آيتون ٥ آهن	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	سورة القدر نازل ٿي مڪي ۾

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝

تحقيق اسان نازل ڪيو آهي ٥ منجهه رات قدر جي ڪِهه ڄاڻايو تو کي ته ڪهڙي آهي وڏي شان رات قدر جي

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا

آهي رات قدر جي ڀلي ڪنا هزار مهينن عابدن امتن مهنجي جي نازل ٿا ٿين ستر هزار ملڪن ۽ ملڪ جبرئيل

بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

اندر انهن ساڻ حڪم رب جي ساڻ هر ڪنهن ٿو ڪن ڪنارن فتن ۽ رحمتن ۽ سلامتي سلام ٿا چون ملڪ مٿي مؤمنن سڄي رات

وَهِيَ ثَمَانُ اٰيَاتٍ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ ٩٨
منجهس اٺ آيتون ٨ آهن	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	سورة البينة نازل ٿي مديني ۾

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ

نه آهن سڀ جي ڪافر ٿيا ڪنا اهل توريت جي ۽ ڪنا مشرڪن جي جدا ٿيندڙ ٥ جيستائين آيو وٽن

الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝

پڌرو دليل محمد رسول ڪنا خدا جو ٿو پڙهي ۽ هي قرآن جهڙا آهن سونو رنا ڪيون جنهن ۾ آهن احڪام مضبوط

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَ

۽ نه جدا ٿيا ناهي ڪي جن کي ڏنو ويو ڪتاب پر پوءِ ان جي جو آيو انهن وٽ روشن دليل

مَآ أُمِرُوٓا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا

۽ نه حڪم ڪيو ويو انهن کي مگر هن لاءِ ته عبادت ڪن الله جي خالص ڪندڙ ان لاءِ دين ۽ ثابت رهندڙ ۽ قائم ڪن

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

نماز ۽ ڏين زڪوٰة ۽ اهو دين آهي سڌو تحقيق جن ڪفر ڪيو

مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَآ أُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ

منجهان اهل ڪتاب ۽ مشرڪن جي داخل ٿيندا دوزخ ۾ هميشه هوندا ان ۾ اهي ئي بدترين

الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ أُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

خلق مان تحقيق جن ايمان آندو ۽ عمل ڪيائون چڱا اهي ئي نيڪ بخت آهن خلقن

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ

ثواب انهن جو آهي خدا وٽ بهشت رهڻ لاءِ جاري پيون هيٺان جن جي نهرون هميشه هوندا

فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

انهن ۾ سدا راضي ٿيو خدا انهن کان ۽ راضي ٿيندا اهي خدا کان اهو مرتبو آهي ان لاءِ جو ڊڄي خدا کان

سُورَةُ الزِّلْزَالِ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝	مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانُ آيَاتٍ
سورة الزلزال الزلزلة مدني	سائي نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	هن منجهه اٺ آيتون آهن ٨

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝

جڏهن ڌوڏي زمين کي ڌوڏڻ ۽ ڪڍندي زمين گرانجهڙا دفن ٿيل جيڪي منجهس ماڻهو

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ

۽ چوندو ڪافر انهي وقت ته ڪهڙو ٿيو ان کي ان ڏينهن شاهدي ڏيندي زمين سڀني خبرن جي تحقيق

رَبَّكَ أَوْحٰى لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ۙ لِيُرَوْا

اَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ۝ وَمَنْ

عملن اُنهن جا بهشت دوزخ ۔ پوءِ جنهن ڪيو هوندو ۔ قدر ذرا ڪوڙي جو عمل خير جو تہ ڏسندو ثواب اُنجو ۔ ۽ جنهن

يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝

ڪيو هوندو ۔ قدر ذرا ڪوڙي جو عمل مندو تہ ڏسندو عقوبت اُنجي

سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ ۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ ۔ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

سورة العاديات نازل ٿي مڪي ۾ ۔ ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي ۔ منجهس يارهن آيتون آهن

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ۝

قسم آهي گهوڙن جنگ ڪندڙن جو ۔ جي هڻي گهوڙا جي باهہ پيدا ڪندا ۔ جي ڪندڙ تي ڊوڙي هڻن لشڪرن وقت صبح جي

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ

سي گهوڙا جي اٿارين رڃ ۔ پوءِ واقع ٿين وقت اٿن رڃ جي منجهہ وچ صف دشمن جي ۔ تحقيق ڪافر خدا جي

لَكَنُوْدٌ ۝ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ

ناشڪر آهي ۔ ۽ اُهو مٿي فڪر پاڻ جي شاهد آهي تو ڏي ساڻ زبان ۔ ۽ اُو سبب محبت مال جي

لَشَدِيْدٌ ۝ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۝ وَحُصِّلَ

ڏاڍو ڏڍو بخيل آهي ۔ پوءِ ڪي نٿو ڄاڻي جڏهن اٿيندا سڀ جي آهن قبرن ۾ ۔ ۽ ظاهر ٿيندو سو ڪفر ايمان

مَا فِي الصُّدُوْرِ ۝ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ۝

جو آهي سينن ۾ ۔ تحقيق خدا ماڻهن کي وقت جزا ڏيڻ جي ڏوڙ جاڻندڙ آهي

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ ۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ ۔ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

سورة القارعہ نازل ٿي مڪي ۾ ۔ ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي ۔ منجهس يارهن آيتون آهن

اَلْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝

قيامت ڪهڙي وڏي قيامت ڪهڙي آهي ۔ ۽ ڪهڙو ڄاڻايو توکي ڪهڙي ٿيندي قيامت

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۝ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ

ان ڏينهن ٿيندا ماڻهو ۔ مثل ٽڪڙن وچايل جي ۔ ۽ ٿيندا جبل

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ۝ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝ فَهُوَ

مِثل ڌُنل رنگين اُن جهڙا ٿي ويندا. پوءِ جنهن جا نيڪين جا پلڙا ڳرا ٿيندا، سو ته اُهو

فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝ فَاُمُّهٗ

وڻندڙ عيش ۾ هوندو. ۽ جنهن جا نيڪين جا پلڙا هلڪا ٿيندا، سو ته اُن جي جاءِ

هَاوِيَةٌ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

دوزخ آهي. ۽ ڪهڙي خبر ته دوزخ ڇا آهي؟ ٻرندڙ باهه آهي.

وَهِيَ ثَمَانُ اٰيَاتٍ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ
منجهس اٺ آيتون آهن	ساري نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	سورة التڪاثر مڪي آهي

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ

غافل ڪيو توهان کي گهڻي مال جي لالچ، تان جو وڃي قبرن ۾ پهتا. خبردار، سگهو ئي

تَعْلَمُوْنَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ

ڄاڻندؤ. وري خبردار سگهو ڄاڻندؤ. خبردار، جيڪڏهن ڄاڻو ها يقيني علم سان

الْيَقِيْنِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝

ته ضرور دوزخ کي ڏسندؤ. وري ضرور ان کي يقين جي اک سان ڏسندؤ.

ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝

پوءِ ان ڏينهن توهان کان نعمتن بابت ضرور پڇيو ويندو.

وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ
منجهس ٽي آيتون آهن	ساري نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	سورة العصر مڪي آهي

وَالْعَصْرِ ۝ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

قسم آهي زماني جو. ته ماڻهو نقصان ۾ آهي. مگر جيڪي ايمان آندائون

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○	وَهِيَ تِسْعُ اٰيٰتٍ
سُورة الهمزة نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس نو آيتون آهن ۹

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِۙ ○ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ○ يَحْسَبُ

هلاڪي آهي هر ٽوڪ ڪندڙ گلا خور لاءِ   جنهن ميڙيو مال ۽ ڳڻيائين ان کي   ڀانئي ٿو

اَنَّ مَالَهٗۤ اَخْلَدَهٗ ○ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ○ وَمَاۤ اَدْرٰىكَ

ته مال هميشه هوندو مون وٽ   خبردار اڇلبو اُنکي دوزخ ۾   ڪنهن ڄاڻايو تو کي ته

مَا الْحُطَمَةُ ○ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ○ الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ○

ڪهڙو سخت ڀڃندڙ دوزخ   جيڪا الله جي باهه ٻرندڙ   جيڪا چڙهندي تو   مٿي دلين

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ○ فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ○

تحقيق اُها انهن تي ڍڪي ويندي   جي اڏيل منجهه ٿنڀن   ڊگهن

سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○	وَهِيَ خَمْسُ اٰيٰتٍ
سُورة الفيل نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس پنج آيتون آهن ۵

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ○ اَلَمْ يَجْعَلْ

ڇا نه ڏٺو تو ته ڪيئن ڪيو رب تنهنجي ساڻ انهن جو هو صاحب هاٿين جو ۵ ڇا نه ڪيو خدا

كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ○ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ○

جنگ ڊاڙي انهن جي ضايع ٿيندڙ   ۽ موڪليائين انهن تي   پکين   ابابيل

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ○ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ○

جي ٿي هڻيا انهن کي ساڻ پٿرن دوزخ جي ۵ پوءِ ڪيائين انهن کي مثل داڻي سڙيل اندر کاڌل جي

سُوْرَةُ الْقُرَيْشِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○	وَهِيَ اَرْبَعُ اٰيٰتٍ
سُورة القريش نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس چار آيتون آهن ۴

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ○ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ○

خراب ڪيم ابرهو واسطي راضپ گرڻ قريشن جي   ته رهت اسودائي وقت سفر سياري جي سوڌي گاهه سياري ۽ اونهاري

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۥ

پوءِ مڙن عبادت ڪرن رب جي جو مالڪ آهي هن ڪعبي جو ۔ جو کاڌائين انکي ۔ ڪنا بک

وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝

۽ امنوارو ڪري انکي ڪنا خوف

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ — وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورة الماعون نازل ٿي مڪي ۾ ۔ سائي نالي خدا بخشينده ۽ مهربان جي ۔ منجهس ست آيتون آهن ٧

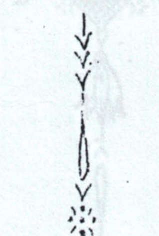

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۝ فَذٰلِكَ الَّذِيْ

ڇا ڏٺو تو سو شخص جو ندو سهي تو قيامت کي ۔ پوءِ اوا هي

يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ۝ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝

جو ڌڪيندو يتيم کي ۔ ۽ نٿو سعيو ڪري ۔ مٿي کاڌا ۔ مسڪينن جي

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝

پوءِ هلاڪي آهي انهن نمازين لاءِ ۔ جي ۔ ڪنا نماز پنهنجي ۔ غافل آهن

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝

جي ۔ نمازن ۾ ريا ڪن ۔ ۽ جهلين ٿولڙي نفعي جا ڪنا منگڻ ذين ۵

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ — وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

سورة الكوثر نازل ٿي مڪي ۾ ۔ سائي نالي خدا بخشينده ۽ مهربان جي ۔ منجهس ٽي آيتون آهن ٣

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝

اسان ڏنو آهي توکي منجهان خير سڀني نعمتن جي ۔ پوءِ شڪرانو ڪر نماز ۾ خدا جو ۽ ڪه هديا ٿي شتر جا

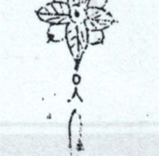
اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝

تحقيق ڪافر جي ناچوندو توکي ۔ تنهن جي نسل لاڏ هجي ۔ اوءِ آهين وڏي ٿل سڀني خيرن کان

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ — وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورة الكافرون نازل ٿي مڪي ۾ ۔ سائي نالي خدا بخشينده ۽ مهربان جي ۔ منجهس ڇه آيتون آهن

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ ○ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ وَهِيَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورة الهمزة نازل ٿي مڪي ۾ | ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي | منجهس نَوَ آيتون آهن ٩

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ○ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ○ يَحْسَبُ

هلاڪي آهي هر ٽوڪيندڙ عيب ڪڍندڙ لاءِ جنهن ميڙيو مال ۽ ڳڻيائين ان کي ڀانئي ٿو

اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ○ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ○ وَمَآ اَدْرٰىكَ

ته مال هميشه هوندو مون وٽ خبردار اڇلايو ويندو ڀڃي ڀورا ڪندڙ دوزخ ۾ ۽ ڪهڙي خبر ته

مَا الْحُطَمَةُ ○ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ○ الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ○

ڪهڙو سخت ٽيندڙ دوزخ جيڪو الله جو باهه ٻاريل جيڪا چڙهندي وڃي مٿي دلين

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ○ فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ○

تحقيق اها هنن تي طبقا بند ڪبندي جي اڏيل منجهه ڊگهين ٿنڀن

سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ ○ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

سورة الفيل نازل ٿي مڪي ۾ | ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي | منجهس پنج آيتون آهن ٥

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ○ اَلَمْ يَجْعَلْ

ڇا نه ڏٺو تو ته ڪيئن ڪيو رب تنهنجي ساڻ ابرهه جو هو صاحب هاٿين جو س ڇا نه ڪيو خدا

كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ○ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ○

جنگ ڏاڍي انهي ضايع ٿيندڙ ۽ موڪليائين انهي پکين ابابيل

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ○ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُوْلٍ ○

جن ٽير هيا تي انهي ساڻ پٿرن دوزخ جي س پوءِ ڪيائين انهي مثل داڻي سڙيل اندر ڪاٺل جي

سُوْرَةُ الْقُرَيْشِ مَكِّيَّةٌ ○ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ وَهِيَ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

سورة القريش نازل ٿي مڪي ۾ | ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي | منجهس چار آيتون آهن ٤

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ○ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ○

خراب ڪيو ابرهه کي واسطي راضي ڪرڻ قريش جي ته رهن سودا ٿين وقت سفر شام جي سودي لاءِ سياري ۽ اونهاري

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝ وَلَآ اَنْتُمْ

چئو ٥ اي ڪافرو! نه پوڄيان ڪريان تو جن بتن جي جنهين عبادت ٿا ڪريو ۽ نه ڪي اوهين

عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۝ وَلَآ اَنْتُمْ

عبادت ڪندڙ آهيو ته الله جي جنهين جي آءٌ عبادت ٿو ڪريان ۽ نه آءٌ پوڄيان ڪندڙ آهيان بتن جي جنهن جي اوهين پوڄيا ٿا ڪريو ۽ نه ڪي اوهين

عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝

پوڄيندڙ آهيو الله جي جنهين جي آءٌ عبادت ٿو ڪريان ان لاءِ اوهان جو دين آهي ۽ مون لاءِ منهنجو دين

سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ
سورة النصر نازل ٿي مدني ۾	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس ٽي آيتون آهن ٣

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ

جڏهن آئي مدد خدا جي ۽ فتح مڪي جي ۽ ڏسين تون ماڻهن کي داخل ٿيندي

فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ

۾ دين خدا جي ٽوليون ٽوليون پوءِ شڪرانو ڪر ساڻ ساراهه خدا جي ۽ گهر بخشش

سُوْرَةُ لَهَبٍ مَكِّيَّةٌ	اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝	وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ
سورة لهب نازل ٿي مڪي ۾	تحقيق خدا راضي ٿيندڙ آهي توبه قبول ڪندڙ	منجهس پنج آيتون آهن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ

٥ ڀڳا ٻئي هٿ ابو لهب جا ۽ هلاڪ ٿيندو نه نفعو ڪندو ان کي مال ان جو عذاب خدا جي

وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَّامْرَاَتُهٗ ؕ

۽ ڪمائي ڪئي سگهو داخل ٿيندو دوزخ ۾ جو صاحب جهٻي جو ۽ زال ابو لهب جي

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝

کڻندڙ ڪاٺين جي پوءِ منجهه ڳچي رسو ڪنڊن جو

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ | وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

سورة الاخلاص نازل ٿي مڪي ۾ | ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي | منجهس چار آيتون آهن

قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ○ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ○ لَمْ يَلِدْ ۵ وَلَمْ يُوْلَدْ ○

چئو ذات پاڪ الله جي هيڪڙي آهه. ذات پاڪ آهه جنهن کان محتاج آهن سڀ ٻوليءَ. نه جڻيو ٿئي ۽ نه ڄائل آهي منجها

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا أَحَدٌ ○

۽ ناهي اُن جو شريڪ ڪو هيڪڙو

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ | وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

سورة الفلق نازل ٿي مديني ۾ | ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي | منجهس پنج آيتون آهن

قُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ○ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ○ وَمِنْ شَرِّ

چئو پناهه ٿو پيان ساڻ رب پره جي. کنا شر هر مخلوق جي. ۽ کنا شر

غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ○ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ○ وَمِنْ

رات جي جڏهن اونداهي ڪري. ۽ کنا شر ڏيڻ ليڪ جي جن ڦوڪن ٿيون منجهه ڳنڍين. ۽ کنا

سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ | شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ○ | وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

سورة الناس نازل ٿي مديني ۾ | شر حاسدن جي جي حسد ڪن ٿا | منجهس ڇهه آيتون آهن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي

قُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ○ مَلِكِ النَّاسِ ○ إِلٰهِ النَّاسِ ○

چئو پناهه پيان ساڻ رب ماڻهن جي. جو آهه مالڪ ماڻهن جو. الله ماڻهن جو

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۵ الْخَنَّاسِ ○ الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ

کنا شر شيطانن جي وسوسو وجهندڙ جي ورڻي ورڻي سگهو اچڻ. ۽ وسوسو وجهن منجهه

تمت | صُدُوْرِ النَّاسِ ○ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ○

سينن ماڻهن جي. منجها جنن ۽ ماڻهن

دعاء ختم قرآن

بسم الله الرحمن الرحيم

صَدَقَ اللهُ العَلِيُّ العَظِيمُ وَصَدَقَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الكَرِيمُ وَنَحْنُ عَلَى ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ العَلِيمُ اللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا بِكُلِّ حَرْفٍ مِنَ القُرْاٰنِ حَلَاوَةً وَبِكُلِّ جُزْءٍ جَزَاءً اللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا بِالأَلِفِ أُلْفَةً وَبِالبَاءِ بَرَكَةً وَبِالتَّاءِ تَوْبَةً وَبِالثَّاءِ ثَوَابًا وَبِالجِيمِ جَمَالًا وَبِالحَاءِ حِكْمَةً وَبِالخَاءِ خَيْرًا وَبِالدَّالِ دَلِيلًا وَبِالذَّالِ ذَكَاءً وَبِالرَّاءِ رَحْمَةً وَبِالزَّاءِ زَكٰوةً وَبِالسِّينِ سَعَادَةً وَبِالشِّينِ شِفَاءً وَبِالصَّادِ صِدْقًا وَبِالضَّادِ ضِيَاءً وَبِالطَّاءِ طَرَاوَةً وَبِالظَّاءِ ظَفَرًا وَبِالعَيْنِ عِلْمًا وَبِالغَيْنِ غِنًى وَبِالفَاءِ فَلَاحًا وَبِالقَافِ قُرْبَةً وَبِالكَافِ كَرَامَةً وَبِاللَّامِ لُطْفًا وَبِالمِيمِ مَوْعِظَةً وَبِالنُّونِ نُورًا وَبِالوَاوِ وُصْلَةً وَبِالهَاءِ هِدَايَةً وَبِاليَاءِ يَقِينًا اللّٰهُمَّ انْفَعْنَا وَارْفَعْنَا بِالقُرْاٰنِ العَظِيمِ وَاهْدِنَا بِالاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الحَكِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنَّا خَتْمَ القُرْاٰنِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا مَا كَانَ فِي تِلَاوَةِ القُرْاٰنِ مِنْ خَطَاءٍ أَوْ نِسْيَانٍ أَوْ تَحْرِيفِ كَلِمَةٍ عَنْ مَوَاضِعِهَا أَوْ تَقْدِيمٍ أَوْ تَأْخِيرٍ أَوْ زِيَادَةٍ أَوْ نُقْصَانٍ أَوْ تَأْوِيلٍ عَلَى غَيْرِ مَا أَنْزَلْتَهُ عَلَيْهِ أَوْ رَيْبٍ أَوْ شَكٍّ أَوْ سَهْوٍ أَوْ سُوْءِ أَلْحَانٍ أَوْ تَعْجِيلٍ عِنْدَ تِلَاوَةِ القُرْاٰنِ أَوْ كَسَلٍ أَوْ سُرْعَةٍ أَوْ زَيْغِ لِسَانٍ أَوْ وُقُوفٍ بِغَيْرِ وُقُوفٍ أَوْ إِدْغَامٍ بِغَيْرِ مُدْغَمٍ أَوْ إِظْهَارٍ بِغَيْرِ بَيَانٍ أَوْ مَدٍّ أَوْ تَشْدِيدٍ أَوْ هَمْزَةٍ أَوْ جَزْمٍ أَوْ إِعْرَابٍ بِغَيْرِ مَا كَتَبْتَهُ فِيهِ أَوْ قِلَّةِ رَغْبَةٍ وَرَهْبَةٍ عِنْدَ اٰيَاتِ الرَّحْمَةِ وَاٰيَاتِ العَذَابِ فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ اللّٰهُمَّ نَوِّرْ قُلُوبَنَا بِالقُرْاٰنِ وَزَيِّنْ أَلْسِنَتَنَا بِالقُرْاٰنِ وَأَحْسِنْ أَخْلَاقَنَا بِالقُرْاٰنِ وَتَمِّمْ لَنَا عَمَلَ الدُّنْيَا وَالاٰخِرَةِ بِالقُرْاٰنِ وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ بِالقُرْاٰنِ وَأَدْخِلْنَا فِي الجَنَّةِ بِالقُرْاٰنِ اللّٰهُمَّ اجْعَلِ القُرْاٰنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِينًا وَفِي القَبْرِ مُونِسًا وَفِي القِيٰمَةِ صَاحِبًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا وَفِي الجَنَّةِ رَفِيقًا وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَحِجَابًا وَإِلَى الخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيلًا فَاكْتُبْهَا مِنَّا عَلَى التَّمَامِ وَالكَمَالِ وَارْزُقْنَا أَدَاءً بِالقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَهَبِ الخَيْرَ وَالسَّعَادَةَ وَالشَّهَادَةَ وَالبِشَارَةَ مِنَ الإِيمَانِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ مَظْهَرِ لُطْفِهِ وَنُورِ عَرْشِهِ سَيِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِيْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ

مولانا علي قاري جي ڪتاب عين العلم اندر ڏنو آهي تہ پڙهندڙ قرآن جو ختم ٿيڻ پڄاڻان پڙهي قرآن جي هي دعا پڙهي هيئن

اَللّٰهُمَّ آنِسْ وَحْشَتِي فِي قَبْرِي اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِي بِالقُرْاٰنِ العَظِيمِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَنُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً

اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلِّمْنِي مِنْهُ مَا جَهِلْتُ وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ اٰنَاءَ اللَّيْلِ

وَاٰنَاءَ النَّهَارِ وَاجْعَلْهُ لِي حُجَّةً يَا رَبَّ العٰلَمِيْنَ بِفَضْلِكَ

وَكَرَمِكَ يَا أَكْرَمَ الأَكْرَمِيْنَ

حضرت مولانا يعقوب چرخي منقول آهي تہ اصحاب سڳورا ختم تلاوت قرآن جي هي صلواة پڙهندا هئا هميشه

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ بِعَدَدِ مَا فِي جَمِيعِ القُرْاٰنِ حَرْفًا حَرْفًا

وَبِعَدَدِ كُلِّ حَرْفٍ أَلْفًا أَلْفًا

تنبيه

معلوم هجي ته پڙهندڙن ۽ مطالعو ڪندڙن کي ته هي قرآن مترجم مرادي آهي نه تحت لفظي سبب هن ته ترڪيب ڪلام سنڌي جي ترڪيب ڪلام عربي جي سان موافق نه آهي — ٻيو جي تحت لفظي هجي ته هوند سمجهه ۾ اچڻ کان تمام مشڪل ٿئي ته ڏهه مصنف مراد ڪلام جي اندي ته سڀڪنهن خاص عام کي سمجهه ۾ اچي پر تڏهن حال سان جڏهن ڪلام آهي ربّ جو پر ڪل علمن ۽ رمزن سان ڀريل سمجهه سوا گهڻن علمن جي گهڻو مشڪل آهي سڀڪنهن جي ڄاڻڻ ۾ تڏهن جيڪي اچڻ آهن سي استاد کان پڇي مطلب سمجهن متان هيڪري جي پي سمجهي ڪرا استاد کان پڇڻ ۾ عيب نه آهي بلڪه مرڪ ۽ عادت نيڪن جي آهي جيئن ته قرآن ٻولي عربي آهي عرب پڻ سمجهي پر تڏهن حال سان استاد وٽان پڙهن ترتيب پڙهڻ جي ڪماحقه سکي ياد ڪن

سبب ڇاپڻ هن قرآن شريف جو

پٺيان حمد ۽ صلوٰة جي چوي ٿو عبد الصمد ولد حاجي محمد مقيم ٺٽو وهر نور نگر پوٽي جو تڪيه ته ڏٺم ڪن ارادو قرآن جو واسطي ڇاپڻ تفسير قرآن جي ۽ قرآن وٺ مومنن جي جو هو ته لاءِ گهڻي ڀڄ ڀاڄ ڪري گهڻي محنت ۽ مشقت ڪري تفسير جي هن ان ٺهيل جو ڇاپ ٿيندڙ ڪري جناب حضرت عالم رباني استاد منهنجي جناب قاضي ميان حاجي عبد الرحيم نبي وارثي صوفي اڳيان صلاح ڇاپڻ جي پڇيم ان هيڪڙو باب مطالعو ڪيو ۽ پڻ جو ڏٺو پڻ منهنجي شاگرد سنڌ هن جناب فيض زمان قاضي ميان عبد الرحيم ساڪن ڪوٽ عالم جي کي حڪم مطالعو ڪرڻ جو فرمايائين پوءِ ٻنهي ساڳيو پٺيان ڪرڻ ٿرڻ هن جي بعد مطالعي جي فرمايو ته هي ڀلي لائق ڇاپڻ ۽ مشهور ڪرڻ جي آهي پوءِ هي قرآن ترجمون ڪامل عالم فاضل ڪامل جناب قاضي ميان عزيز الله صاحب جو آهي پڻ سڳورن ميان کي ترتيب مطالعو ڪري پسند فرمائي حڪم ڇاپڻ جو بلڪه تاڪيد فرمايو — ۽ پڻ نيڪن ٻين دوستن گهڻن چيو ته ڇاپ ۽ لڪيو مون ته انهي جي هي قرآن آسانيءَ ڇاپي ميسر ڪندين ته اسين توکي هميشاه ڪنداسين دعا خير جي ڪتب ۽ سارين تڏهن ان حڪم مرشدن کي مقدم ڪري مسافرت ۽ مشقت ڀائيند اختيار ڪري رو برو جي گهڻي ڪوشش محنت جي سان تمام ميان ونهي ڇاپايو پر جڏهن الانسان مرڪب من الخطاء والنسيان وارد آهي تڏهن جي ڪٿي ڪا سهو يا چوڪ هجي ته نظر اچي ته ساري تصحيح ڪري ۽ طعن ۽ ٿوبالو نه ڪري اميد آهي جي ماڻهن جڏهن هي قرآن خريد ڪندو عداوت ۽ حاسدن حسد نه ڪندو ۽ حياتي ۽ وفاتي ته انجي پڙهڻ منهنجا ۽ ڏهه تفسير قرآن جو معتبر ۽ پوءِ هيڪڙي ۾ ڏني عالمن ڪي ڪرڻ جوڙ آهي ڇاپڻ واسطي نفعو مومنن جي ميسر ڪندس اميد آهي ته هيڪڙو وننداءِ پوءِ ٻين کي ترغيب ڏيندو ۽ نه ڪندو

جنهن قرآن ڏونڊو پڙهڻ لاءِ	اشتهار واجب الاظهار	ساڳي ڇاپڻ مفتي سڀ جي

پڙهڻ ڇاپي وارن ۽ خاص عام تي معلوم هجي ته هن قرآن ترجمي نقل جو حق تصنيف جو ڪتاب وارن مصنف جي